

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 > 50 >
Negyedévre . . . — > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői Iroda

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

Szegények inváziója.

Pécs, 1898. május 6.

(+) Lapunk egyik legutóbbi számá-
ban egy hír jelent meg. Egy rövidke hír,
a mely azonban rövidségében is sokat
mondó volt. Jön a szegénység: ezt
jelenté Pécs városának ez a hír, mely ér-
demes arra, hogy rajta hosszabban is gon-
dolkozzunk.

Mióta a világ áll: mindig voltak
ugyan szegény emberek, a mint voltak
gazdagok is. A szegénység olyan idős,
mint maga a világ s nem is lehet vég-
kép kiirtani — bármily áldozatok árán
is — a földről, csak akkor, ha majd ki-
hül a nap s a föld jégtömegének utolsó
csucsán, azon a parányi helyen, hol egy
ember teste elfér, az utolsó embert meg-
fagyasztja a jégtömegnek arra az utolsó
csucsra, arra a parányi helyre is felhatoló
halálos hidege.

Addig azonban lesz szegénység; a
mint volt a világ kezdete óta és van je-
lenleg is.

Ez a jelenlegi szegénység, ez érde-
kel bennünket. Elöttünk van; látjuk és
érezzük, de nem tudunk rajta segíteni.

Pedig megtermette már a mai rend-
szernek legnagyobb ellenségét, a szocia-
lizmust, mely nem politikai okokból,
de a kenyér miatt akarja megdönteni
a mai társadalmi és politikai rendszert.

Erről az általános nagy szegénység-

ről annyit irtak már, hogy csak az elfo-
gyasztott papiros és tinta ára is elég lett
volna egyidőre a nagy szegénység enyhí-
tésére. Mi tehát nem erről szólunk most;
nem lesz ez a tárgyunk, csak a saját ma-
gunk helyzete s az a körülmény, hogy
egész Baranyából, sőt a szomszéd és tá-
volabbi vármegyéből is jön a szegénység
Pécsre.

Mintha — első sorban is — nem volna
elég szegény ember Pécsen.

A városi tisztviselők folyton a meg-
élhetés küzdelmeiről beszélnek és kérel-
meznek fizetésjavításért. De szegény a vá-
ros is; nincs pénze, sok az adóssága s
legfelebb, ha a magasabb rangu tisztviselők-
nek tudja fizetését rendezni, hogy állásuk-
nak megfelelően reprezentálhassanak; a
kisebb hivatalnokok fizetését pedig hagyja
jobb időkre. Ezek között talán a megél-
hetés szempontjából jobban elkelne a fize-
tésjavítás; de hát nekik nem kell repre-
zentálniok s ha a fizetésükből meg tudtak
élni régebben, éljenek meg most is. Ott
van például a kisebb tisztviselők között
az éjjel-nappal igénybe vett, a legfárad-
ságosabb munkát teljesítő három rendőr-
biztos. Hiába kérelmeztek eddig fizetésja-
vítást, úgy, hogy most ötödéves pótlékot
akarnak kérni. Hogy azonban megkapják-e,
az nagyon kétséges dolog!

Azután meg a nagy munkásosztály
szegénysége! Ez csak az általános, a nagy
szegénység, a minek körmei közül nem bir

a munkás szabadulni és beleviteti magát
a szocializmus sok esetben Istent és hazát
megtagadó fertőjébe. Ez a szegénység az
oka a szocializmus elterjedésének Pécsen;
ez az oka, hogy a munkás folyton elége-
detlen, több fizetést kíván és a legnagyobb
munka idején sztrájkokkal igyekezik kíván-
ságainak teljesítését kieroszakolni.

Mintha bizony az a vállalkozó nagy-
iparos, az a gyáros, az a kereskedő nem
lenne — a saját körülményeihez mérten
— szegény, csaknem olyan szegény, sőt
gyakran szegényebb talán, mint a munkás.

Nagy embereknek nagy bajaik van-
nak és nagy küzdelmeket folytatnak az
élettel. Csakhogy, míg az a munkás az
élet csapásai alatt mit sem veszthet és
két keze munkájával mindenkor meg tudja
szerezni mindennapi kenyerét, — addig
az a nagyiparos, az a gyáros vagy ban-
kár, ha mindenét elvesztette, nem lehet
többé az, a mi volt és nincs más hátra
a számára, mint egy revolvergolyó vagy
a Duna mélye!

Drága az élet, nehéz a megélhetés
urnak és munkásnak, földművelőnek és
földbirtokosnak, kiváltságos és mellőzött
osztálynak egyaránt.

A pécsi piac drágaságáról szintén
sokat irtak már. És ez a drágaság nem-
hogy alább szállana, de folyton növekszik;
a lisztnek, husnak, e két fő élelmicikknek
áremelkedése most is kilátásba van he-
lyezve.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

G y ö r g y.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Lábai hosszúak, izmosak is voltak. Na-
gyon is. — »Hát legyen levélhordó« — mon-
dották az öregek. Az is lett. Ugy-e, hogy
ebben semmi különös nincs, hogy valaki
levélhordó?

De hogy egy levélhordónak olyan fele-
sége legyen, mint Gyurinak — az már legalább
is ritkaság.

Kicsiny, molett, szöke asszonyka volt.
Kinézése gyermek, női vágyakkal; szeme,
mint a galambé — de szerelmes galambé.
Ajkszegleteiben a kéj árnyalódott. Sűrűen
sójajtozott. — De hiszen olyan álmag
is volt.

Igaz, a levélhordó lábai hosszúak és iz-
mosak valának. Nagyok is. De hejh, a város-
rés z sem kutya; aztán meg a házak is nagyok,
két-három emeletesek. Még négy emeletes is
volt. Így történt aztán, hogy bár három négy
lépcsőt ugrott egyszerre, bizony régen égett a
gáz, mire hazakerült. Messze is lakott, igaz.
Pedig szinte repülve végezte dolgát; két ra-
gyogó szem volt üdvössége, hát csak siethe-
tett érettek!

Ha pedig az asszony olyan, mint a Gyuri
felesége, kár magára hagyni. Ha jóságáról híres,
akkor is kár. Ha vasrács közé zárva, — még
akkor is kár. Kár bizony. A romlottság csak
azért van, mert jóság is van. Vasrácsra meg
átvillana fényes szem tekintete; sóhaj áthal-
latszlik. Különösen, ha lágy, — epedő.

De hiszen várjunk csak egy kissé. A
szöke asszonyka — t. i. a Gyuri felesége —
nem volt vasrács mögött.

Igaz ugyan, hogy jó volt. Jól van; de a
jóból rossz is lehet ám!

Már az is baj volt, hogy Gyurit se sze-
rette. Nem is jól van ez mondva. Szerette
Gyurit, mert férfi volt. (No lám, mégis kívül,
hogy nem Gyurit szerette.)

Hiszzen Gyuri jó fiu volt. Talpig derék,
becsületes ember. Arcáról olvasni lehetett
lelkében. — Nem is volt talán olyan nyíltszívű
ember még a világon. Azt mondják az effélékre,
hogy tenyerükön hordozzák a szívöket. Az
asszonyt meg nagyon szerette. Őszinte szívé-
nek rajongó szerelmével. De ő, olyan prózai
gondolkozású volt! Megmondta az asszony,
hogy vágyik regényes dolgok után. Titok, —
suttogás — rejtett gondolat, nem pedig az
ilyen egyhangu, unalmas élet, az a valami!
Azt Gyuritól ugyan hiába várja!

Pál ur, — az már más!

Pál ur világi volt. Bonvivant — szoknya-
hős. — Egyszer szélteben felkapták azt a

szót: aszfaltbetyár. No hát Pál ur aszfalt-
betyár volt.

A gyermek az édességet szereti, meg a
verseket. A férfi a veszélyekkel száll szívesen
szembe, olyanok is vannak, kik például szere-
tik a — ludmájpástétomot. Pál ur pedig a
szép asszonyokat szerette. A szép asszonyo-
kat különben más is szereti, nemcsak Pál ur.
De ő bomlott utánok. Különösen, ha szökek
és olyan lágy, selymes hajuk van, mint a
tengeri haja.

Pál ur csak egyszer látta azt a kicsi
asszonyt, a ki a Gyuri felesége volt. De bár
ne látta volna egyszer se; mert ebből nagy
baj kerekedett.

Mert, hogy a Gyuri csak este jött haza,
s az asszonyka épenséggel nem volt rácsba
zárva — a sas a galambot biztos prédául
kapta. — De ez a hasonlat nem jó. A sas, az
a madarak királya. Az bátor és első a lég-
vitorlása között. Pál ur hozzá nem hasonlított.
Mondjunk hát a sas helyett rókát.

Az idő késő ősre járt. Hamar alkonyo-
dott s a tűz már lobogott a kandallóban.
Veszedelmes idő! El ne higgyétek, hogy ősz-
kor minden virág elhal s tavaszig új nem
terem. Meg ne téveszsen a szürke felhő, a
jég, mely megdermeszti az életet! Mert a szív-
nek, a husz esztendő szívnek virágja nyílik
ősszel is, nemcsak, de a siető homály — hol

Es ily körülmények között folyik a szegény falusi nép bevándorlása Pécsre. A kik már a vidéken egyáltalán nem képesek megélni, bejönnek a városba, hogy itt nézzenek munka után.

Az csak jó, ha kapnak munkát. Akkor letelepülnek és szaporítják a város lakosságát; fiaik már pécsi illetőségűek lesznek s jó polgárai a városnak.

De ha nem kapnak munkát, akkor sem mennek már ki szégyenszemre a falukra, haza, honnan azért jöttek el, hogy talán a városban majd könnyebben megélhetnek. Akkor is itt maradnak a városban; de ki se tudja róluk, hogy állandóan letelepedtek-e s csak akkor vesznek róluk hivatalos tudomást, mikor az elégtelen csapatokban ott látják őket, vagy ha a közbiztonságot, a magánvagyonjogot s talán az életet is veszélyeztetik.

Rendőri hatóságunk nincs e tekintetben megfelelően szervezve. Az ő tudta nélkül a Kedves Györgyök akár se regesen is állandó lakók lehetnek Pécsen és lakásukból kijárhatnak éjente a városba s a falvakba is betörési expedíciókra.

Mindenek előtt bejelentési hivatalt kellene szervezni. Minden háztulajdonosnak, minden lakásadónak birság terhe alatt kötelességévé tenni, hogy ha akár állandó, akár időleges, vagy ha akár huszonnégyórás tartózkodásra ad is valakinek lakást, bejelentse azt a hatóságnál. Így aztán ellenőrizhetné a hatóság a Pécsre jövő embereket; ellenőrizhetné legfőképp az ekzsztencia nélküli és munkáért beözönlő szegény népet, kire gondja lenne, hogy munkába áll-e s ha bármily olcsón dolgozik is, mégis csak keres valamit s így nincs kitéve a végleges szegénységnek, az elzüllésnek, melynek utjáról nincs többé visszatérés.

A ki tud dolgozni és munkát kap, ha bármi csekély keresménye van is, még sincs kitéve annak, hogy végleg elszegényedjék. És ha munka nélkül, állandó foglalkozás nélkül nem telepedhetik le, nem tartózkod-

hatik a városban, fog is keresni munkát, fog is dolgozni és meg is élhet.

Nem könnyen ugyan, csak nagy nehezen. Mégis biztosabban azonban, mint a vidéken, a falun, mert hiszen nem jönne onnan be a városba, ha könnyebben megélhetne — vagy csak egyáltalán élhetne is — ott.

Csak hogy vannak ám olyanok is a beözönlő szegények között, kik ezt a könnyű megélhetést keresik. A kik azt hiszik, hogy a városban gyöngy az élet és ha már nem tudnak dolgozni, majd — eltartja őket a város!

És ezekből lesznek aztán a munkájukért nagy bért követelő vagy munkakerülő elégedetlenek; ezek sorából kerül ki a heti razziák alkalmával bekísért munká- és helynélküli csavargók legtöbbször. A kikről csak ilyenkor vehet tudomást a hatóság, mert senki be nem jelenti, senki kötelességszerűen tudtára nem adja, hogy bejöttek Pécsre a falvakból, hol már nem tudnak megélni, mert nem akarnak dolgozni s itt a városban a könnyű megélhetés proletárjai lesznek.

Ezért van szükség a kötelező bejelentésre nálunk. Addig a házigazda, vagy lakástulajdonos ki ne adhassa a lakást az idegennek, míg azt be nem jelenti a hatóságnál. Ez aztán megrostálhatja a betóduló szegény népet; de mert valahol csak kell minden embernek laknia, meg is adja mindenkinek a letelepedési engedélyt. A bejelentés tulajdonképpen csak a jövőre való; hogy az új jövevényeket szemmel kíséresse, megélhetési forrásukat ismerhesse a hatóság s viszont azok, mindezt tudva, munkába álljanak, dolgozzanak és hasznára váljanak maguknak, családjuknak, a városnak és sok csapástól meglátogatott szegény hazánknak is.

Akkor aztán azt a kevés bevándorló szegényt, a ki önszántából jelentkezik a hatóságnál letelepedési engedélyért, nem kell majd azzal fogadni, hogy dolgozzanak ám és ne legyenek munkakerülők, elégedetlenek, mert akkor rövid uton — kitolcolják őket!

szál ibolya. Illatjuk — ez volt a méreg — felszállt s elkábitotta fejét.

Az ilyen dolog * könnyen megy. Hát mi is van abban, ha Pál ur estefelé be ül a kandalló mellé és együtt nézik a hamvadó tüzet!

Hej, nagy baj az! Annyival is inkább, mert a kicsi asszony bágyatag volt.

Tüzes szem nézése, meleg kar ölelése pedig anélkül is bódító.

De hiszen oly jól esik az, ha a szép asszony haját szerető kezek lágyan simogatják. Homlokától egészen puha nyakáig. No meg aztán ha néha lejjebb is merészkednek. Hol a lány, puha bőrön borzongva fagy meg az izzadás, úgy bizony.

Pál ur biztosra utazott. A kicsi asszonnyal hamar célt is ért.

Hiszzen igaz, azon az emlékezetes alkonyon, midőn a homály leereszkedve átláthatatlanul elárasztá a kis szobát — hol a meleg türehetetlen kezdett lenni — felhangzott reszkető ajkakon:

„Mit teszen velem Pál ur?” . . .

— „Eresszen, én becsületes asszony akarok maradni!” . . . De úgy, de úgy, hogy egy gyermek is több erélyvel védekezett volna.

Csak akart a kicsi asszony — csak akart. De hiszen gyenge volt s olyan tehetetlen!

Mi ujság?

— **(Püspökünk bérmautja.)** Hetey Sámuel megyés püspök 2-án kezdte meg bérmautját. Ma reggel hagyta el a püspök Nádásdot és saját fogatán Babarera utazott, a hova reggel 8 órakor érkezett meg s azonnal megkezdte főpapi funkcióját. Az isteni tiszteletet követő ebéd után 2 órakor az iskolát látogatta meg a főpásztor és körülbelül 4 óra körül távozott Babarcról, hogy Mohácsra induljon, a hova — míg a mohácsi esperesi kerületben a bérálás tart — mindennap estefelé elmegy, hogy a belvárosi plébánián megszálljon. A főpapot ma délután a mohács-pécsi országuton — Mohács határánál — a városi képviselőtestület élén — melyhez a kath. hitközségi képviselőtestület is csatlakozott — Toldy Ignác városbíró fogadta és üdvözölte s lovas bandérium vezette a városba. Ugy az országutnak a városba való betorkolásánál (a Kántz féle házánál), mint a belvárosban a Csöngő-ház mellett a plébániához vezető utca elején egy-egy diadalkapu volt fölállítva. A lakosság is rajta volt, hogy a magas vendéget illő ünnepélyességgel fogadja. Így az ipartársulatok zászlóik alatt a Szentháromság szobraig vonultak a főpásztor elé, ki a plébánialakba szállott.

— **(Tanári előléptetések.)** A vallás-és közoktatásügyi miniszter Danilovics János, kaposvári állami főgimnáziumi igazgatót a VIII. fizetési osztály első fokozatába; továbbá Péter János, pécsi állami főreáliskolai, Polányi Ferenc kaposvári állami főgimnáziumi, Kosztka György, Requinyi Géza, Hekinger István pécsi állami főreáliskolai és Aldor Imre kaposvári állami főgimnáziumi tanárokat a VIII. fizetési osztály 2-ik fokozatába; végül Bournáz Ernő, kaposvári állami főgimnáziumi és Simon Béla, pécsi állami főreáliskolai tanárokat a IX. fizetési osztály első fokozatába léptette elő.

— **(Áthelyezett csendőrörs.)** A szederkényi csendőrörsöt a legközelebb áthelyezik Német-Bólyba. Várbogyai Bogyay Vince, csendőrszázados, pécsi csendőrszárny-parancsnok, 2-án délelőtt Német-Bólyba utazott, hogy ott az őrs számára laktanyát béreljen.

— **(Halálozás.)** Péchy József, tolnai prépost-plébános szombaton meghalt 86 éves korában. Az elhunyt, aki a tősgyökeres magyar papnak valóságos típusa volt, 1812-ik évben született, pappá szenteltetett 1835-ben. Tolnai plébánossá 1848-ban neveztetett ki s azóta — tehát 50 éven keresztül — folyton ott lelkészkedett. 1856-ban neveztetett ki

S mily merész s erős vala a férfi!

No, Gyuri tervez valamit. Néha elégtül mosolylyal s annyira pödörte bajuszát, mely torzonborz volt, Pál uré finom és selymes, lágy. Hamis mosoly huzódott arcára, mikor a kicsi, álmodozó asszonyra tekintett. Becsületes, nyílt arcán föl volt írva a titok. —

De hajh, az asszony szeme távolba tévedezett. Hiszen örökösen az a hamisan mosolygó, gondosan ápolt férfiarc lebegett előtte: a Pál ur arca. Azért ellenkezés nélkül tűrte férje gyöngédségeit, nem utasította el, ha szerelmesen közeledett feléje, — de szeme, mint mondók, távolba járt; s a sóhajt a kis szobában, a titokzatos csend közepette, nem a gyönyör, titkos vágy fakasztja fel kebeléből.

Gyuri pedig azt tervezte, hogy áthelyezteti magát abba a városrészbe, hol fészket vert. Unalmas is volt olyan messze földön hordoznia leveleket, míg a kicsi asszony addig otthon bizonyosan halálra unja magát. Megdobbant a szive örömeiben, ha a feleség megkezdte a gondolat, mikor majd délután egyszer csak benyit a félhomályba sülyedt szobácskába. Ott ül majd a drága asszonyka, ölébe eresztett kezekkel, ő utána epekedve, mikor egyszer csak betoppan. — Aztán meg naponként utba

a kandalló halvány homályánál is jól elvagyunk: veszedelmes kerítő lehet.

Fáj leirnom ezeket. Sajnálom ezt a halovány arcú, kicsi asszonyt. Gyurit pedig különösen.

Mondtuk már, hogy az idő késő ősre járt. Pál ur gomblyukában azért ibolya-csokor diszelgett. Ez ugyan nem valami nagyon érdekes, hogy valakinek a gomblyukában ibolya-csokor illatozik, de már ez esetben mégis fontos volt. Mert a mint egy alkonyatkor az árnyak onnan az udvar mélyéből előtámadtak s versenyre keltek a lépcsőház gázlángjaival és örületes táncot jártak ezekkel, árnyak a falon, vágyak a szivben, a kicsi asszony az erkély ablakára könyökölve nézte e titokzatos táncokat. Itt jön most az ibolya-csokor. Mert, a hogy a kicsi asszony az ablakot felnyitotta, hogy a külsőket is bezárja, egyszerre finom tavaszi illat csapott arcába. Nyitva feledte az ablakot. — Oh kedves ibolyák — sóhajtotta lágyan; a következő pillanatban nyulánk férfialak áll vele szemközt, három szál ibolya esik arcába s mielőtt magához térhetett volna, forró csók égett ajkán. Megbódult egészen. Mire fellelegzett, álomnak tetszett az egész. A karsu férfialak nyomtalanul eltűnt, csak az ibolyák az ablakpárkányon, azok illatoztak. Felszedte őket s bezárta az ablakot. Aztán ott ült sokáig a kandalló mellett, ölében a három

preposttá. Tolnamegye közéletében tevékeny szerepet játszott s mindenkinek szeretetét és becsülését vivta ki magának tudományos műveltsége-, nyílt, egyenes jelleme- és megnyerő modorával. Nyugodjék békében!

— **(Pécsi zenekar vándoruton.)**

Jónás János pécsi cigányprimás, ki zenekarával hosszabb ideig Fiumében volt, onnan Triesztbe ment át, most pedig május elseje óta Lipikbe van szerződötve s ott fog a fürdőközönségnek játszani szeptember végeig. Valószínű, hogy Lipikből haza jön egy pár hétre, mert meghívást kapott Brüsszelbe s oda november elsejére kell megérkeznie.

— **(Évzáró önképzőköri gyűlés.)**

Az állami főreáliskola »Etvös-önképzőkör« vasárnap, f. hó 1-én tartotta évzáró gyűlését. A gyűlés tárgysorozata a következő volt: »Hymnus«, énekelte az ifjúsági énekkar. Jelentés a kör idei működéséről, előadta Barta Lajos, VIII. o. t., a kör alelnöke. »Tompai költői munkássága a szabadságharc után«, írta és felolvasta Antal Márk VIII. o. t. »A golyóhoz« Tompától, szavalta Fischer Sándor VIII. o. t. »Diadalének«, énekelte a ifjúsági énekkar. »Deák fölrirai javaslatából«, előadta Landgraf József VI. o. t. »Dalünnepe«, énekelte az ifjúsági énekkar. »Az öreg szolga«, Tompától, szavalta Schwarz Gábor VIII. o. t. Végre a pályadíjak osztattak ki a következő pályanyertes munkák szerzőinek: »Ujabb epikus költészetünk, különös tekintettel Arany Jánosra« Dij 4 drb. császári arany, kitűzte a pécsi Nemzeti Casino. Elnyerte Barta Lajos VIII. o. t. A másik pályamű szerzője Pauk Vilmos VIII. o. t. 1 drb. aranyat kapott a Szautter-alapból. »Petőfi és a szabadságharc« c. tételre szintén ketten pályáztak; Barta Lajos és Antal Márk VIII. o. t. kik közt a Krausze Ignác ur adományozta 20 frt pályadíj megosztatott. A Krausze Ignác ur adományozta másik 20 frtot Weisz Ödön VIII. o. t. kapta meg »A reformáció hatása irodalmunkra és művelődésünkre« c. dolgozatáért. A Dischka Győző, főreáliskolai igazgató ur által kitűzött 1 drb. császári aranyat Büchler Dávid VIII. o. t. nyerte el »A magyarok és németek érintkezése az Árpádok alatt« c. pályamunkájával. Az Engel-féle alapból kitűzött 1 drb. tiz frankos aranyat »A román földmérés és annak kulturális hatása« c. dolgozat szerzője, Antal Márk VIII. o. t. kapta meg. Mint legjobb szavalók a következők jutalmaztattak; Schwarz Gábor VIII. o. t. 2 drb. arannyal, Landgraf József VI. o. t. és Jokics Tivadar V. o. t.

ejti a kedvest s egy-egy percre ott időzhetik mellette.

Gyuri kérését * kedvezően igazította el a postahivatal. »Uj házas, szorgalmas, stb.« mondták: »hát csak helyezték át«.

Majd kiugrott bolondos nagy szive örömeiben, mikor alkonyat felé vidáman, az »édes gyötrelmű vágy szárnyain« sietett föl a lépcsőkön.

Szegény Gyuri, ha tehetségemben állott vón', megállítottalak volna, megfogtam volna kabátod szélét s erővel tartottalak volna vissza a homályba borult szobától, mert ott feleséged szive férfi sziven dobog s e férfi szive nem a te szived, György!

Te benyitottál — senki se fogott meg — s beléptél a szobába.

Ugy-e, szived hangosan dobogott, mikor beléptél?

S mikor ittásként visszatántorodtál, mi fogta meg szived dobogását? Mi ült melledre akkora súlylyal, mint az Atlasz vállaira nehézedő égboltozat?

Az, hogy azt a picit, drága asszonyt, a te hitvesasszonyodat, mennybeli üdvösségedet más ajkakra tapadva találtad? Galambszive, gyermekszive idegen férfi szivverését dobogtatta vissza? . . .

— Oh, György! Ötven lépés a Duna!

Szakáts Andor.

5—5 koronával. A dijkiosztás kapcsán Gallovich János tanár, az önképzőkör vezetője, hatásos beszédet mondott, mely valóságos apoteozisa volt a munkaszeretetnek. Ugyanily szellem lengte át Dischka Győző, főreáliskolai igazgató záróbeszédét is, mely szivből jövő, szivhez szóló hangjával mély hatást tett az egybegyűlt ifjakra, annál is inkább, mert folyton önmaguk tapasztalják, hogy igazgatójuk nemcsak szóval hirdeti a munka kedvelését, hanem maga a megtestesült munkaszeretet, hogy ő nemes hivatásának minden idejét s erejét feláldozza s az önképzőkör működését pályadíjak kitűzésével anyagilag is támogatja. Dischka Győző igazgató végül köszönetet mondott azon nemes adakozóknak, kik adományaikkal lehetővé tették, hogy ily nagyszámú pályadíjat lehetett kitűzni; továbbá Szombat-helyi N. tanárnak, ki mint a Nemzeti Casino képviselője jelent meg; megdicsérte a pályanyerteseket s az ifjúsági énekkart, mely Eckhardt Antal zenetanár vezetése mellett meglepő szabatossággal és ügyességgel adta elő a programban előfordult énekszámokat.

— **(Körözött tanító.)** Nusser János, a bellyei főhercegi uradalom Malomszék (Braidaföld) pusztáján alkalmazott tanító, nagyszombat óta eltűnt lakásáról s azóta nem került elő. Minthogy nagyon szerelmes volt és szerelme nem talált viszonzásra, nem lehetetlen, hogy öngyilkos lett, vagy világgá ment. A hatóság körözi.

— **(Fülöp napja a ciszterciánál.)** Bucsujárás számba menő tisztelgő sokadalom fordult meg 3-án a zirciek rendházában, hol még csak pár nap előtt is nagy mozgalom volt és halás intelligencia rötta le tiszteletadóit. E hó 1-én volt Fülöp napja, mely nevet Szegedy tanár, az érdemekben gazdag, kutató szellemű senior tanár visel. A szeretett kartárs megünneplését a közbejött rendi ünnepély miatt mára halasztották el az öt tisztelő rendtársai. Az érzelmek megható nyilvánulásai fűszerezték ez alkalommal annak a nagybecsült kartárs érdemeinek méltatását, ki harminc évet meghaladó csendes munkálkodásával, szeretetteljes megnyerő modorával kivivta a tanítványok, szülők és rendtársak szeretetét. — Nyájas szeretetreméltósággal és szivérzésének őszinte melegével fogadta tisztelőit, egyszerűen és meghatóan az ünnepelt, kinek tiszteletére a házfőnök disztribúciót adott.

— **(Halálozás.)** A pécsi pénzügyigazgatóságnak halottja van. Bajnovics Arthur p. ü. titkár, ki néhány év előtt Nagy-Enyedről helyezettett át Pécsre, influenzából keletkezett tüdőgyulladás következtében 3-án hajnalban, a pécsi kórházban, a hova csak néhány nap előtt ment gyógykezeltetés végett, életének 45-ik évében kisenvedett. Halálát özvegye, leánya és Ármin fivére, pécsi királyi törvényszéki albiró gyászolják. Temetése holnapután (csütörtökön) délután 4 órakor lesz a pécsvárosi kórházból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő szentmisét pénteken reggel 8 órakor tartják a belvárosi plébániatemplomban.

— **(Vizsgálatok a főgimnáziumban.)** A ciszterciendi főgimnáziumban a VIII. osztályban 3-án délelőtt volt a hittani vizsgálat, melyen Pozsgay József, kanonok elnökölt. E vizsgálatokon ezelőtt rendszeren néhai Zsinkó István kanonok szokta betölteni az elnöki tisztet. A VIII. osztály növendékei 6-án, 9-én, 12-én és 14-én vizsgáznak a többi tantárgyakból s azután szünetet kapnak, hogy az írásbeli érettségi vizsgára előkészülhessenek.

— **(Hajsza a tettes után.)** Szentivánon egyik éjjel Fülöp Ferenc lakásáról egy csomó ruhaneműt loptak el. Ugyanily eset történt Nyaka József, majd Fülöp Bernát lakásán is, honnan szintén ruhanemű veszett el. Az utóbbi helyen rajtakapták a tolvajt a lopáson és meg is ismerték, hogy az Jónás János, szentlőrinci napszámos. Erre üldözőbe vették és fellármázták a szomszédokat, egészen a rugásdi határig üldözték, de elfogni nem bírták, mert ott eltűnt a szemük elől. A megrugott tolvajt most a csendőrség nyomozza.

— **(Huszárok Barcson.)** Vig élet van most Barcson; peng a sarkantyú, csörög a kard, 60 darab huszárlegényt szállásoltak el négy tiszt vezetése alatt a város egyes házaiba. Különböző ezredek utász-szakaszait rendelték két hónapi gyakorlatra Barcsra, a hol ugyanis a Drávában az uszó és gázló gyakorlatokat fogják gyakorolni és különféle utász teendőket fognak végezni.

— **(Kitüntetett jegyző.)** Szép, megható kis ünnepély folyt le szombaton a dombovári szolgabírói hivatalnak disztermében. Piszter Alajos, ki közel négy évtizeden keresztül működött a közügyek terén mint jegyző és ki csak tavaly vonult nyugalomba, a király által az arany koronás érdemkereszttel lett kitüntetve. Ezen érdemjel ünnepélyes átadása alkalmából gyűltek össze a dombovári járás községeinek jegyzői hivatalnokai és notabilitásai. Nagy István főszolgabíró megható beszéd kíséretében tűzte fel az agg jegyzőnek az érdemjelt, ki könyekig meghatóvá válaszolt. A kartársak nevében igen szép beszédet tartott Kis Pál, gyula-jováncai jegyző. Majd Döry József mondott néhány szót, nem győzvéen eléggé szépen jellemezni Pisztert, ki az ő szolgabírói működése alatt kezdte meg jegyzői pályáját. Délben a »Korona«-szállodában fényes bankett volt. Az első hivatalos tósztot maga az ünnepelt tartotta a királyra, majd Nagy István főszolgabíró az ünnepeltet éltette.

— **(Megfulasztott lovak.)** Herbi Frigyes, karancsi lakosnak, aljas módon okozott érzékeny kárt valami boszuáló rosszakarója. Belopózott éjnek idején az istállójába, a hol a tulajdonosnak 2 lova és 3 tehene volt bekötve. Ott egy sarokban tüzet rakott és a tüzre ként dobott, úgy, hogy annak öldöklő füstjétől az egész istálló megtelt s az állatokat mind megölte. A káros hajnalban a mint be akart nyitni az istállóba, ott is majd leverte lábáról a kitóduló gyilkos füst s ott találta épen 900 forintot érő jószágait élettelenül. Az aljas boszuálló tettes kilétének kiderítése végett megindították a nyomozást.

— **(Vásáráthelyezés.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Somogyvármegye területéhez tartozó Béc községben a f. évi május hó 23-ra eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi május hó 24-én tartassék meg.

— **(Megmart gyermek.)** Bauer István mészárosnak az alsóputuruk-utca 14. szám alatti házában van egy tarka kutyája, mely most egy gyermeket megmart. Kerekes Antal, tízéves fiú, kinek szülei ugyanabban az utcában az 5-ik szám alatt laknak, egész gyanutlanul ment el Bauer háza előtt, midőn egyszerre kiugrott a kapun annak kutyája és a fiu lábát megharapta. A gyerek jajgatva mene-

kült a dühös eb elől s szülei rögtön jelentést tettek az esetről a rendőrségnek. A városi tisztis orvos kiégette és bekötözte a fiu sebét; a harapós tarka kutyát pedig a rendőrség kiszállította a gyepmesteri telepre, a hol meg fogják figyelni, hogy nem mutatkoznak-e rajta a veszetztség tünetei?

— **(Betörés egy tejszarnokba.)**

A pécsváradi tejszövetkezet tejszarnokába egyik éjjel valaki betört s ellopott onnan 6 frt értékű tejet és vaját és pár forint készpénzt. A betörő után csak egy elhagyott álkulcsra találtak a betörés színhelyén, a gyanu azonban Varga Péter, 16 éves mézszarostanoncra irányul, a ki ellen meg is indították a vizsgálatot. A gyanuba vett fiu azonban tagadja a betörés elkövetését s most a bíróság feladata lesz kideríteni, hogy valóban ő-e hát a tettes, vagy pedig más?!

— **(Megyei közgyűlés.)** Somogyvármegye törvényhatósági bizottsága, mint Kaposvárról írják, 2-án tartotta évnegyedi rendes közgyűlését Tallián Gyula főispán elnöklésével. A tárgyszorozatba fölvevett 167 ügyet már déli egy órakor elintézték, csak a kaposvár-barcsi és a kaposvár-szigetvári helyiérdekű vasutak ügye, valamint a Balaton-parti fürdőhelyekre vonatkozó szabályrendelet tárgyalásánál támadt némi vita. A szabályrendeletet aztán a Makfalvay Géza által ajánlott módosítással fogadták el. A többi tárgyaknál az állandó választmány javaslata értelmében hoztak határozatot.

— **(A rossz ut áldozata.)** Csapó János bérkocsis egy utast vitt fel az Antal-utcába. Mikor a meredek, rossz utu utcáról lefele jött, már akkor eltörött a kocsirúdja s bárhogy igyekezett két jó lovát féken tartani, még sem sikerült az neki. Mikor leért kocsijával a Tettye-utcáról az Ágoston-tér sarkán álló Károly-féle házhoz, lovai teljesen megbokrosodtak és neki vitték a fiakkert a Károly Mátyás házához. Az egyik ló a falnak rohanva, a szó szoros értelmében összezúzta ott a fejét s a másik is súlyos sérüléseket szenvedett. A gazda is kiesett a kocsiából, szerencsére azonban, semmi baja sem lett. Az a ló, a melyik a fejét a falon összezúzta, ott adta ki párját a helyszínen s onnan vitték ki a gyepmesteri telepre. Bizony botrányos állapotban is van azoknak a környékbéli utcáknak az utja; talán a hatóság gondolhatna ezekre is?! Mert hiszen ott is adófizető polgárok laknak, a kiknek házaihoz szintén sokszor kell kocsin valamit szállítani. Hát még télen a fa és szén-szállítás mily állatkinzás és folytonos veszedelem között történik arrafelé! Így keletkeznek azután olyan bajok, melyek szerencsétlenséggel végződnek, mint a jelen esetben is! Az elhanyagolt utcák rossz utja miatt történt ez a legújabb baleset is; de ki fizeti most meg a káros veszteségét?!

— **(Uj magyar iskola Eszéken.)**

A magyar államvasut eddig is fentartott az eszéki vasuti alkalmazottak számára iskolát, de az a sok magyar gyermeknek szűknek bizonyult. Most új iskolát épít és az ottani magyarok közt mozgalom indult meg az iránt, hogy a többi magyar gyermeket is felvegyék oda.

— **(Titokzatos láda.)** Valami faluhelyről hoztak be egy nehéz, lezárt ládát még szombaton este. Letették egy kapu alá s az-

zal hagyta ott, a ki behozta kocsin, hogy majd a tulajdonosa másnap reggel érte jön. Azonban nem jött s a láda egész 2-ikáig ott volt a kapu alatt. 2-ikán délután azután bejelentették a furcsa esetet a rendőrségnek s onnan ki is mentek a ládáért s bevitték a városházára. 3-án reggel egy lakatos inas felnyitotta a titokzatos ládát, a mely tele van ruhákkal. Hogy ki a tulajdonosa, azt nem tudják s most egyelőre a rendőrségen marad, míg talán jelentkezik érte valamikor valaki, a ki igazolni tudja magát, hogy a ládának s a benne levő ruháknak ő a jogos tulajdonosa.

— **(A paksi plébánia betöltése.)**

Az üresedésben volt paksi plébániára a püspök Streicher József németbolyi plébánost nevezte ki. Most tehát Németbolyra is új plébános fog kinevezettni s valószínű, hogy ide is sokan fognak pályázni, mert ennek a plébániának jövedelme is 2714 frtban van megállapítva, míg a paksié 3414 forintot tesz ki. Németbolyon herceg Montenuovo a kegyúr, a ki azonban a plébánosi állás betöltésénél nem veszi igénybe a kegyurasággal járó jogát, hanem teljesen a püspökre bizza az új plébános kinevezését.

— **(Elismerés az érdemnek.)**

Salamon József kir. tanácsos, tanfelügyelő szerdán megvizsgálta a dárdai r. k. elemi népiskolát s az ott tapasztalt eredményről a következőleg nyilatkozott: »A magyarosodás terén tapasztalt szép előmenetelért teljes elismeréssel tejezem ki. Mondhatom, hogy a tanító urak, *Stefán Péter*, ugy *Stefán Gyula*, nagy lelkiismeretességgel végezték kötelességüket, amennyiben látom, hogy a gyermekek nemcsak a beszéd- és értelemgyakorlatból, hanem minden egyes tantárgyból tisztán magyarul felelnek. Ismételtén fogadják teljes elismerésemet.«

— **(Képviselő-választók össze-**

írása.) 4-ikén bizta meg a megyei központi választmány a különböző járásokba azon bizottságok tagjait, melyek az 1899. év folyamán a képviselő választói joggal bíró szavazók névjegyzékét össze fogják állítani. A bizottság tagjai a pécsi járásban: I. elnök: *Komáromy Tivadar* (Hird), hely. elnök: *Mikesch József* (Magyarpeterd), rendes tagok: *Horváth János* (Pécs), *Klobucharich Sándor* (Rácpetre), póttag: *Jakobovics Ferenc* (Somogy). II. elnök: *Egedy Sándor* (Görcsöny), hely. elnök: *Cupy Ede* (Patacs), rendes tagok: *Farkas József* (Garé), *Olaszi Gábor* (Szalánta), póttag: *Kálmándy József* (Pellérd). A siklói járásban elnök: *Szivér István*, hely. elnök: dr. *Troll Ferenc*, rendes tagok: *Henfner Lajos* és *Trimmer Lajos*, póttag: *Kiss Nep. János*. A mohácsi járásban: I. elnök: *Visy Lajos*, hely. elnök: dr. *Kaufman József*, rendes tagok: dr. *Philipp Ferenc* és *Streicher József*, póttag: *Penc János*. II. elnök: *Margitai Péter*, hely. elnök: *Keserits Ferenc*, rendes tagok: dr. *Rüll Béla* és dr. *Auber Tivadar*, póttag: *Auber Vilmos*. A pécsváradi járásban: I. elnök: *Gállos Ede*, hely. elnök: *Podgorelác Sándor*, rendes tagok: *Krátky Ernő* és *Kisfaludy Vidor*, póttag: *Szita Sándor*. II. elnök: *Trsztjányszky László*, h. elnök: *Mayer Károly*, rendes tagok: *Strancinger János* és *Trem-pacher Ede*, póttag: *Lauschman Vince*. A hegyháti járásban: I. elnök: *Szily János*, h.

elnök: *Kisfaludy Dezső*, rendes tagok: *Guttay Lajos* és *Schmellás Antal*, póttag: *Hovrig Vilmos*. II. elnök: *Freytag Kamill*, h. elnök: *Pátzek Béla*, rendes tagok: *Magda Elek* és *Gedő Aladár*, póttag: *Szabó Gyula*. A szentlőrinci járásban: I. elnök: *Mándy Samu*, h. elnök: *Morvay Ferenc*, rendes tagok: *Marosy Ignác* és *Pintér János*, póttag: *Pitz György*. II. elnök: *Benkő Gyula*, h. elnök: ifj. *Jeszzenszky Ferenc*, rendes tagok: *Szücs Károly* és *Somogyi Gyula*, póttag: *Visy István*. A baranyavári járásban: I. elnök: dr. *Kiss Emil*, h. elnök: *Ursziny Pál*, rendes tagok: *Narancsik Károly* és *Tóth Vilmos*, póttagok: *Sudár Gyula* és *Proksch Arthur*. II. elnök: *Kontra János*, h. elnök: *Zvonicsek Alajos*, rendes tagok: *Nagy Gyula* és *Sebestyén Ádám*, póttagok: *Grosch Vilmos* és *Borza Kálmán*. Mint ezekből látható, a siklói kivételével minden járásban két bizottság fog működni és pedig május 17 — június 4 közötti időszakban az elnök által kijelölendő napokon, melyek a lakosságnak kellő módon értésére fognak adatni. A névjegyzékbe felvétetik minden arra jogosult, ha nem is jelenik meg a bizottság előtt, viszont a választói jogosultságukat igazolók a bizottság által meg fognak hallgattatni.

— **(A tékozló fiu.)** Szegény munkásszülők gyermeke *Unterberger Károly*, a ki már maga is tud magának megélhetésre valót keresni. Kint szolgált a bányatelepi bányákban, de nem igen tudta megbecsülni a pénzét. Így tett ezelőtt egy héttel is, mikor összes keresményét elkártyázta és azóta hozzá illő rossz cimborák társaságában töltötte el munka nélkül az időt. 3-án hazament szülei lakására. Ott az apja, anyja nem volt otthon, mert munkába mentek korán reggel. A lakás kulcsát odaadták a háziasszonyoknak, a ki — ismervén a fiu természetét — nem akarta a kulcsot annak átadni. Erre a gyerek fogta magát s be akart törni a lakásba. S talán meg is teszi, ha a háziasszony a rendőrségre nem siet és be nem jelenti ott az esetet. A gyereket azután egy rendőr bevitte *Kovács Antal*, ügyeletes rendőrbiztos elé, a ki megcítálta munkában levő apját is a városházára. A fiu szívére az apa előtt érzékenyen rábeszél és meghagyta neki, hogy 24 óra alatt munkába álljon, különben letartóztatják és a bíróságnak adják át betörési kísérlet elkövetése miatt. A tékozló fiu meghallgatta a tanácsot és szabadlábon maradt; de hogy teljesíteni fogja-e ígéretét, az nem bizonyos!

— **(Tejgazdasági munkásnők.)**

A tejgazdasági munkásnőket képző m. kir. iskolában Nagy Szécsényben f. évi június hó 1 én fog az ez évi második tanfolyam megkezdődni. A 6 hónapra terjedő tanfolyamra erős, ép és egészséges testalkatu, kifogástalan előéletű, legalább 15-ik életévüket betöltött nők vétetnek fel, kik teljesen ingyenes ellátásban és oktatásban részülnek és azonkívül havonként 4 frt munkabérváltságot is kapnak. A felvételi kérvények az iskola felügyeletével megbízott nagyszécsényi tejszövetkezet igazgatóságához címzendők és május hó 18-áig benyújtandók. A kérvényhez keresztlevelet, orvosi és erkölcsi bizonyítványt kell csatolni. Ugyanezen iskolának jelen tanfolyamát május hó 31-én végző tanulók egynémelyike állást keres. Azért

mindazon gazdák, kiknek a tejkezelés és vajkészítésben alaposan képzett, szerény igényű munkásnőkre van szükségük, forduljanak ezzel a kérelmükkel ugyancsak a fent nevezett szövetkezet igazgatóságához.

— **(Elfogott lókött.)** *Bász* Samu, bellyei lakostól, a napokban két szép lovat loptak el. A lókött után megindult a nyomozás s 5-én sikerre is vezetett, mert — mint levelezőnk írja — *Horváth* N. csendőrőrsvezető a lótolvajt a somogy megyei Lukafán elfogta.

— **(Kinevezés és helyettesítés.)** Dr. *Fejérváry* Imre báró főispán a pécsi járási főszolgabírósnál közigazgatási gyakorlonként működő *Orbán* Márton tiszteletbeli aljegyzővé nevezte ki. A *Jeszenszky* Gyula volt árvaszéki ülnök főszolgabíróvá történt megválasztása következtében megüresedett árvaszéki ülnöki állásra pedig helyettesül *Kim* Gáspár pécsi ügyvédet nevezte ki.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy megyénk *Villány* nagyközségében az április 4-re esett, de elmaradt országos vásár helyett folyó hó 9-én (hétfőn) pótvásár tartassék.

— **(Meghívó majálisra.)** Ma kezdtek meg a jogászok a majálisukra szóló meghívók kiküldését, melyet egyelőre minden kommentár nélkül egész terjedelmében közlünk, csupán azon megjegyzéssel, hogy azok, kik meghívót a legközelebbi napokban nem kapnak, de arra igényt tartanak, eziránti megkeresésükkel szíveskedjenek a multság rendező bizottságának elnökéhez, ifj. *Nagy* Jenőhöz fordulni. A meghívó szövege a következő: »A pécsi püsp. jogakadémia polgársága az »Olvasókör« pénztára javára f. évi május hó 21-én, szombaton »Abbázia«-ban (Uj sörgyár) táncsal egybekötött zártkörű majális rendez, melyre t. Cimedet és b. családját tisztelettel meghívja a rendezőség. Kezdeté délután 4 órakor. Belépő díj 1 frt. Jegyek válthatók a majális napján d. e. 9—12-ig az »Olvasókör« helyiségében (Jogakadémia II. emelet, jobbra) és künn a majális színhelyén. Kedvezőtlen idő esetén a multságot a Vigadóban tartjuk. Ez alkalommal a személyes meghívást mellőzzük. Rendezőség: ifj. *Nagy* Jenő, elnök. *Kovács* Károly, *Kocsák* Béla pénztárosok. *Dvorszky* József, *Elischer* Tihámér ellenőrök. *Fonyó* István cigányvajda. *Berger* Dezső, *Blachier* Zoltán, *Brigant* József, *Buzagits* István, *Deleva* Dénes, *Dunst* Károly, *Erőssy* Aladár, *Égi* Kálmán, *Fajth* Gáspár, *Fein* Jenő, *Felsenbug* Emil, *Greiner* József, *Grün* Sándor, *Hainess* Elemér, *Hanke* István, *Jakobi* Győző, *Kelemen* János, *Liber* Ferenc, *Manasteriotti* Heliodor, *Nagy* Béla, *Nagy* Pál, *Német* Károly, *Németh* László, *Nikolits* Spászó, *Nicsovics* Sándor, *Paraghy* Vilmos, *Pilch* Ernő, *Prinz* József, *Radnai* Emil, *Réder* Károly, *Rihmer* Aladár, *Strausz* Jenő, *Szendrői* József, *Szentpály* Sándor, *Szilassy* Károly, *Szuly* Aladár, *Szűts* Jenő, *Szűts* Zoltán, *Tiborc* Ágost, *Ujházi* Hugó, *Zelensy* Károly.

— **(Kalandos leányzó.)** Még csak a folyó hó ötödikén fogadta fel *Felner* József, a szigeti külvárosban lakó szatócs *Guhr* Cecilt cselédül s tegnap már észrevette, hogy az egy darab szappanba a kapukulcsot akarja lemintáznai, hogy azután a maga részére csináltathasson egyet. Egyelőre persze nem tudta

a gazda, hogy vajon csak szerelmi légyottok rendezése céljából akart a leány kapukulcsra szert tenni, vagy pedig tolvajlasi szándékai is voltak, de neki egyik sem volt inyére s így feljelentette cselédjét a rendőrségnél, a hol letartóztatták s olyan helyre zárták, a hol nem szerezhethet magának kulcsot.

— **(Gyermekek beoltása.)** Vasárnap d. e. nyolc órakor fogja beoltani dr. *Ludvig* Ferenc városi orvos a második kerületnek a vízfolyáson kívül eső részében lakóknak gyermekeit, tehát a Király, Megye, József stb. utcákban lakókat. Egészen friss oltószert érkezett erre az alkalomra s a beoltás fogantatásának színhelyéül az ágostontéri iskola jelöltetett ki.

— **(Vendéglősök kongresszusa.)** Folyó hó tizedikén Debrecenben a vendéglősök országos kongresszust fognak tartani, melyen a pécs-baranyai vendéglősök ipartársulata is képviseltetni fogja magát. Megválasztották az elküldendő bizottságba dr. *Flóris* Endrét, *Cirják* Antalt, *Sebők* Gyulát, *Krévec* Ágostot, és *Szampf* Ádámot. Ha ezeken kívül még valaki részt akar venni a kongresszuson, az jelentkezék dr. *Flóris* Endre ügyvédnél.

— **(Három eltűnt kisleány.)** Valóságos járvány a pécsi szegényebb sorsu gyermekek között, hogy egyszer csak megmondolják magukat és odahagyják a szülői házat. Ma egyszerre három leányka eltűnéséről tettek jelentést a rendőrségnek. *Mincsek* Juliska, 11 éves, *Morvai* Mariska és *Tamás* Mariska, 9 éves kisleányok tegnap reggel eltávoztak szüleik lakásáról s azóta nem tértek vissza és sehol a városban feltalálhatók nem voltak. Vannak olyanok, a kik látták a három leányt, hogy felültek a vonatra és úgy utaztak el. De hogy hová és miért mentek el, azt senki sem tudja. Az eltűnt leánykák körözését a hatóság elrendelte.

— **(Megszökött toloncok.)** A pécsi rendőrség a napokban két munkanélküli csavargót tartóztatott le a városban. Az egyik *Prodanovits* Erazmus néven nevezte meg magát s azt vallotta, hogy nagybudméri születésű, 34 éves napszámos. A másik *Rudolf* Vilmos névre hallgatott, nagyszabenyi születésű, 33 éves volt s mint dijnok kereste eddig a kenyerét, míg állás nélkül nem maradt. Mindkét letartóztatott egyént kötött utlevéllel kitoloncolták a városból. Ezek azonban az uton megszöktek s mindeztideig egyik sem tért illetőségi helyére haza. A rendőrkapitányság most országosan körözteti a megszökött toloncokat.

— **(Az asszony verve jó.)** Ennek a közmondásnak a hive *Mátosovics* Miklós, udvardi lakos is, kinek sok baja volt a feleségével, született *Lukács* Magdával. A férj a napokban azután keze ügyébe kerítette az asszonyt és úgy elverte, hogy az most sebei miatt az ágyat kénytelen őrizni. A megvert feleség bepanaszolta az urat a bíróságnál, s majd itt fogják kérdőre vonni a verekedő férjet, hogy a közmondásnak mért nem csak elméletileg s mért volt gyakorlatilag is hive?!

— **(Elmulatott zsebóra.)** *Gász* Ádám, mohácsi lakos, egy görbe éjszakát csinált magának s addig mulatott *Jónás* Józsefné korcsmájában, míg az óra is kikerült a zsebéből és odakerült a korcsmárosnéhoz az elfogyasztott különféle italoknak ára fejében.

Csak hogy az volt a baj, hogy az óra nem volt Gászé; nem is igaz uton jutott hozzá, hanem úgy lopta *Illés* Ferenctől. A nyomozás során mindez kiderült és a multságáról a tolvaj egyenesen a börtönbe került, hol majd ki fogja tölteni az óralopásért rámérendő büntetést.

— **(Vasuti kedvezmények kérelmezése.)** A. M. Á. V. igazgatósága ismételtén figyelmezteti az érdekelteket, hogy a m. kir. államvasutak vonalain félára menetjeggyel egyszeri utazásra szóló igazolványok és az 50 százalékos szállítási díjmérséklésre jogosító szállítási utalványok kiállítására az üzletvezetőségeknél 50 krajcáros bélyeggel ellátott folyamodvánnyal mindenkor az utazás vagy szállítás előtt legalább 14 nappal kérelmezendő. Bélyegtelenül benyújtott folyamodványok és sürgetések a bélyeg és illetékek iránti törvények és szabályok hivatalos összeállításának 104. §-a második bekezdése értelmében tárgyalás alá nem vétetnek, illetve ha a folyamodó fél személyesen jelen van, a folyamodonak visszaadtnak. Ez alkalommal arra is figyelmeztetjük az érdekelteket hogy a kérvények szabályszerűségére és kellékeire, valamint az idejében leendő benyújtásra különös gondot fordítsanak, mert a kérvények késedelmes benyújtása esetén a jegyek megkésétt vétele, valamint a kérvények alaki hiányosságából felmerülő késedelmek visszatérítésre indokul nem szolgálhatnak.

— **(Ellopott vasmacska.)** A Frigyes főherceg uradalmához tartozó bédapuztai régi Dunában egy bárkához lakatolva volt lebocsájtva a vízfénkre egy 40 forintot érő vasmacska. Ezt a vasmacska a napokban ellopták *Szekeres* József és *Tolnai* Lajos suhancok s eladták *Koller* János molnárnak. A tolvajok tette azonban kiderült s az orgazdánál az ellopott vasmacska meg is találták. Most folyik az ügyben a bírói eljárás, mert a káros főhercegi uradalom feljelentette a lopást a bíróságnak.

— **(Szociálisták a kórházakban.)** A mi szociálistáink élelmes emberek. Ezt nem egyszer fényesen bebizonyították. Az a találatosság azonban, a melylyel legújában munkátlan társaik megélhetéséről gondoskodnak, igazán meglepő. A szociálista agitátoroknak egyik jelszavuk az: Az államnak kötelessége polgáraitól gondoskodni és ha nem tud munkát és kenyeret adni nekik, tartsa el őket! Igen., de hogyan? Mert hiszen az állam hamar gondoskodik bizonyos munkátlan emberek megélhetéséről. A mi szociálistáink azonban nem a rabkoszt után áhitoznak, ők a nyugalmas életre, finom, gyöngéd bánásmódra vágyakoznak. Hol lehetne ezt könnyebben elérni, mint a kórházban. Az agitátorok tehát kiadták a jelszót, menjenek a munkátlan szociálisták a kórházba, ott majd gondoskodnak róluk. Ha az egyik kórházban megunták őket, menjenek egy kórházzal odább! És a szociálisták lelkesen felkarolták ezt az eszmét és csakhamar megteltek az ország kórházai szociálistákkal. Végre is feltűnt a kórházi orvosoknak a sok egészséges beteg, vizsgálatot indítottak, amelynek eredménye az lett, hogy a belügyminiszter mintegy ötven embert — csupa szociálistát — egyszerre kitiltott az összes kórházakból és rendeletben hívta fel a hatóságok figyelmét a szociálisták üzelmeire.

— **(Himen.)** *Dobszay* Antal kereskedő polgártársunknak leányát, *Mariskát*, eljegyezte e hó elsején *Tarnóczy* Tivadar, m. kir. honvéd kerületi alhadbiztos Kolozsvárról.

— **(Régi bűn.)** Ezelőtt jó két évvel történt, hogy a bakóca-felsőmindszent-komlói helyi érdekű vasut építéskor, az építő *Ritschl* J. és *Társa* cég kárára 18 zsák cementet ellopott valaki. A 18 zsák cement vagy 86 frtot ért, de akkor a tolvaj után indított nyomozásnak nem lett semmi eredménye. A csendőrség most mégis kinyomozta a régi bűn elkövetőjét *Schof* János, kishertelendi lakos személyében, a kinél a lopott cementből még egy jó részt meg is találtak. A tolvajt feljelentették a bíróságnál, hogy elvegye régi büneért büntetését.

— **(Kifosztott verem.)** *Ferenci* János és *Ferenci* István, Ramódfapusztai lakosok, egy verembe ásva tartogatták a tavalyi burgonyakészletüket. Egy reggelre aztán most a vermet üresen találták; fel volt ásva és ki volt fosztva az összes burgonyától, úgy, hogy még csak magnak való sem maradt benne. Feljelentették hát a lopást és csakhamar meg is került a verem tolvaja *Mayer* Gáspár, simonfatelepi lakos személyében, kinél a lopott burgonya nagyrészt meg is találtak. *Mayer* ellen most a bíróság folytatja a további eljárását.

— **(Meglopta az apját.)** *Schreiber* Jakab, mohácsi lakosnak, a magtárából lassankint tizenkilenc zsák kukorica tűnt el. A tulajdonos feljelentésére megindított nyomozás során kiderült, hogy a lopást a káros fia, *Schreiber* Mihály maga követte el, a ki a lopott kukoricát eladogatta *Szaller* Antalnak. A beismerésben levő fiu vallomása alapján az orgazdát is feljelentették a bíróságnak, mert ugyszólván ő adta a fiunak az alkalmat arra, hogy lopja meg az apját s adja el neki olcsó pénzért a lopott dolgokat.

— **(Az udvarló.)** Egyik szomszédos községben első legény volt *Bohus* József, a ki kapott volna szeretőt akárhányat a leányok, menyecskék közül, de hát neki épen az kellett volna, a ki nem akarta elfogadni az udvarlását. *Jancsics* Péter odavaló gazdának a csinos feleségére fájt a foga, s lépten-nyomon ostromolta a fiatal asszonyt, hogy hallgassa meg kérését és legalább egyszer adjon neki találkát. Az asszony végre is engedett és a szőlőhegy aljában levő cserjést jelölte meg találkozási helyül, hanem maga helyett az urát, meg a két bátyját küldötte el oda, a kik alaposan megverték a legényt s visszamenve a faluba, mindenkinek elhíresztelték az esetet, úgy, hogy *Bohus* József másnap kora hajnalban eltávozott falujából s azt hiszik, hogy nem is fog oda többé visszatérni.

— **(Paraszt párbaj.)** Nemcsak a városban ölt nagyobb mérveket a párbajozási mánia, hanem a vidéken is kezd már az egyszerűbb néposztály között is fellépni a lovagiasság hóbortja. Mohácsi levelezőnk írja a következő esetet: Vasárnap délután egy kocsmában mulattak a legények s tánc is levén, a leányok is nagy számmal jöttek oda táncolni. A legények tréfáltak, kötekedtek egymással és *Vadas* Péter látva, hogy egyik cimborája le akar ülni, kirántotta a széket alóla, úgy hogy az, *Dimitru* Markó, szék helyett a földön terült el. Nagyon bántotta ez a dolog *Dimitrut*; nemcsak azért, mert bepiszkolódott a vasárnap

ünneplő ruhája, hanem leginkább azért, mert az ott levő leányok nagyot nevettek rajta, a mint a földön elterült. Hanem azért, a mikor feltápáskodott, nem rántotta elő bicskáját, hogy megcsufolóját leszúrja, hanem eltávozott a kocsmából és csak az ajtóból kiáltott vissza: „No ha olyan híres vagy, jöjj ki estére harangozaskor a város végére!” *Vadas* megjelent a légyotton és a két legény elkezdte egymást dobálni hatalmas kődarabokkal addig, míg *Dimitru* egy hatalmas kőtől föbe találva, eszméletlenül, véresen esett a földre. *Vadas* ezután maga ment el feljelenteni az esetet, de ennek dacára alig hihető, hogy egy pár napi államfogházzal fogják csak megbüntetni a kövel párbajozó legényt.

— **(Bicikli makáma.)** Két kerék és egy ember rajta — a kereket, ki buzgón hajtja; — a mellén dress, a fején sapka, — egy utca aszfalttal kirakva. — Ökölnyi kő az ut közepén, — a pneumatik neki mén — s ember, kerék, sapka, sportöltöny — ott nyújtóznak a sáros földön. — Hajlott kerék, sajtó derék, — a sportból ennyi épp elég.

— **(Miniszteri köszönet)** A vallás-és közoktatásügyi miniszter a Somogy megyei Takarékpénztárnak, középiskolai adományaiért, köszönetét nyilvánította.

— **(Hirtelen halál.)** A helybeli pénzügyigazgatóság egyik állami végrehajtója, *Scharl* Gusztáv, hivatalos kiküldetésben járt Szászvároton. 3 ikán a jegyzői lakban akadt dolga, a hová mikor belépett, egyszerre össze-rogyott, eszméletét veszítette és nem is tért többé magához. Rövid szenvedés után meghalt; szívszélhűdés ölte meg. A hirtelen halállal kimult tisztviselő régebben patacsi községi jegyző volt s onnan nevezték ki pénzügyigazgatósági végrehajtóvá. Az elhunyt 52 éves volt; felesége és gyermekei gyászolják.

— **(A király adománya.)** A király ő felsége a siklói önkéntes tüzoltó egyletnek magánpénztárából 60 forintot adományozott.

— **(Mátyás Flórián akadémiai rendes tag.)** A Pécsen élő agg tudós, *Mátyás* Flórián, eddig a Magyar Tudományos Akadémiának levelező tagja volt. Az Akadémia keddi tagválasztó ülésén a II-ik osztály, mely filozófiai, társadalmi és történelmi osztály nevet visel, megválasztotta az agg tudóst az akadémia rendes tagjává, így méltányolván érdemeit. Ugyanez az osztály *Apponyi* Albert grófot az Akadémia disztagjává választotta.

— **(Estély a miniszterelnöknél.)** *Bánffy* Dezső báró miniszterelnök 3-ikán estélyt adott a budavári miniszterelnöki palotában. A mi megyebeli képviselőink közül egyedül *Brázay* Kálmán volt jelen az estélyen, melyen jelen volt *Blaskovich* István, pécsi kir. ítélőtáblai elnök is.

— **(Hamis ezüstforintosok.)** Pár hónap óta igen gyakran akadnak hamis ezüst forintosokra Pécsen. A rendőrségnek régebben egy idegen feketeruhás asszonyt jelentettek fel, a ki egyik kereskedésben hagyott ott egy hamis ezüst forintost. Azonban sem őt, sem a hamis forintosok többi terjesztőit még ezideig nem sikerült kipuhatolni.

— **(Kővágó-Szöllős ünnepe.)** Kővágó-Szöllős közönsége f. hó 8-án, a jövő vasárnap, ünnepli az 1848. évi törvények szentesítése és az 1848. évi magasztos ese-

ményeknek ötvenedik évfordulóját. Az ünnepély délután 3 órakor kezdődik. A rendezőség élén *Cupy* Ede, körjegyző és *Bence* Ádám, községi bíró állanak.

— **(Betörések.)** Versenden és környékén egymásután több betörés is volt a napokban. *Flodung* Bálinttól ruhaneműt, *Pele* Henriktől élelmiszert, *Schlinghoffer* Mártontól ruhákat loptak el a betörők. Versendről átmentek Liptódra, a hol *Schler* Jánostól szintén egy csomó ruhát emeltek el, *Ratting* Józseftől pedig élelmiszert loptak. Majd meglátogatták Ellenden *Deák* József házáat és onnan több vég vásznat emeltek el. A nyomozás során kitűnt, hogy a betöréseket *Kovács* (König) István csavargó követte el, a kit Liptódon el is fogtak, azonban Szederkényben sikerült neki megszöknie. Ugyanő Babarcon is követett el betörést *Beindl* Józsefnél, kitől sertéshúst loptott. A veszedelmes betörőt most mindenfelé keresik.

— **(Miniszteri köszönetnyilvánítások.)** A magy. kir. honvédelmi miniszter *Baranyavármegyének* 2 honvédhadapródiskolai, továbbá 1 honvédfőreáliskolai, illetve *Ludovika*-akadémiai növendék számára, — továbbá *Pécs* szab. kir. városnak 4 honvédhadapródiskolai növendék, — úgy *Somogyvármegyének* 1 honvédfőreáliskolai növendék, *Tallán* János és *Dénes* báróknak 2 honvédhadapródiskolai növendék, — végül *György* Schaumburg-Lippe uralkodó hercegnek a pécsi honvédhadapródiskolánál 1 növendék részére létesített alapítványáért köszönetét nyilvánította.

— **(Leégett kazal.)** *Tatai* György, hercegszöllősi lakosnak egy kazal szénája a napokban kigyuladt s mire a tüzet észrevették, már teljesen le is égett. A tűz keletkezési okának kipuhatolása végett megindították ugyan a vizsgálatot; de hogy a tűz miből keletkezett, még eddig nem sikerült megállapítani.

— **(A legujabb rémmese.)** Az a politika, a mely a szociál-demokratákból gyilkosokat, rablókat, tolvajokat akar csinálni, kezd bevalni. Ime Villányról már azt írják a lapoknak, hogy a szociál-demokraták *Dárda* és *Magyar-Bóly* között fel akarták szedni a vasuti sineket és el akarták vágni a sürgönydrótokat. Azonban ezer és egy szerencse, hogy a vasuti őr észrevette a borzasztó merényletet és *Villányra* sürgönyözött. A merénylőknek azonban hírük sem volt s így azt sem tudják, hogy kik voltak azok?

— **(Himen.)** Turonyi *Biedermann* Luciet Bécsben feleségül vette gróf *Scherr* Béla, főhadnagy a 68-ik gyalogezredben. Az esküvő a bécsi fogadalmi templomban történt meg.

— **(A torkába lőtt.)** Siklóson a napokban véresvégű eset történt. *Dobos* Mihály, ottani lakos, Flóbert-puskával játszadozott, nem törődve gondatlanságában azzal, hogy a fegyver töltve van. Egyszerre csak a puská elsült és a közelben álló *Elflein* Ferencet találták a sörétek, még pedig a torkán. Szerencsére, a megsebesített ember sebe nem életveszélyes. Az ügyben a siklói járásbíró megindította a vizsgálatot.

— **(Gyilkosság boszúból.)** A mohácsi csendőrszakszról *Kardos* őrmester táviratban értesítette a pécsi szárnyparancsnokságot, hogy *Baron* 1-én délelőtt véres gyilkosság történt. *Szeifert* András, ottani lakost, ugyanis lelőtte régi haragosa, *Jung* Mihály. A gyilkos boszúból követte el a gyilkosságot, melyet előre megfontolt szándékkal, azzal az

elhatározással hajtott végre, hogy régi haragosát lelővi. 1-én délelőtt, mikor találkozott Szeiferttel az utcán, revolvert rántott elő és egy jól irányzott lövéssel agyonlőtte azt. A gyilkos maga jelentkezett a mohácsi járásbírósnál, a hol vizsgálati fogságba helyezték.

— **(Lemondott plébános.)** Götz Sándor, szegzárd-ujvárosi plébános, beadta a megyéspüspökhöz lemondási kérvényét a szegzárd-ujvárosi plébánosi állásról. A lemondott plébános ellen a hívek között ellenzék alakult, mely valóságos hajszát akart ellene indítani és Hetey Sámuel megyéspüspöknél kérte elene a vizsgálat elrendelését. Ezt a vizsgálatot azonban a plébános nem várta be, hanem most lemondott állásáról.

— **(A villamos vasut a kereskedelmi miniszteriumban.)** Szombaton délután volt Budapesten a keresk. miniszteriumban a pécsi villamos vasut engedélyezési tárgyalása. A tárgyaláson Vörös László államtitkár elnökölt s a város érdekeit a polgármester elnöklete alatt a tisztí főügyészből, a gazdasági tanácsosból, a városi főmérnökből, továbbá Jobst László dr., Littke József és Záray Károly dr. bizottsági tagokból álló küldöttség képviselte. A tárgyalás eredménye az lett, hogy a király-utcai vonalat úgy engedélyezte a miniszter, ha a Percel utcán parallel-vonal építtetik, ha a rendes forgalom a király-utcan nehézségekkel járna s egyelőre a király-utcai vonal így próbáltatik ki. Ha nem válik be, akkor a forgalom a Percel-utcai vonalra helyeztetik át. A vállalkozók és a város közötti szerződés pontjai egyebekben nem szenvedtek lényeges változtatást. Az engedélyezési tárgyalás eredményéről a küldöttség egy legközelebb tartandó városi közgyűlésnek fog beszámolni.

— **(A malomkerekek alatt.)** Gyenes István facér csizmadialeánynek Mohácson kedve kerekedett csolnakázásra; magával csalta a 10 éves Grosits Jánost is. Minthogy Gyenes evezni nem tudott, a csolnak egy malom kereke alá került. Már-már alámerülni látszott, mindön szerencsére a molnárók a bajt észrevették és a megijedt gyerekeket a biztos haláltól megmentették. Gyenest feljelentették a szolgabírósnál.

— **(Körorvos választás.)** A maissi községi orvosi állásra három pályázó közül egyhangulag dr. Mendl Manó gyulafejevári orvost — dr. Mendl Lajos, vármegyénk tisztí főorvosának rokonát — választották meg. A Darázs, Herceg-Márok, Batina és Vörösmarth községek szövetkezetéből alakított vörösmarthi körorvosi állásra pedig egyhangulag dr. Beloncsik Márton, a budapesti »Bethesda-kórház« segédorvosát választották meg körorvossá.

— **(A kölke di vitéz.)** Schmidt Lajos, Szabarból Kölkekre költözködött földmives, nem nagy barátja volt a munkának, melynél többre becsülte a folytonos vadászatot. Minthogy oroszánok, tigrisek, de még nyulak sem kerültek fegyverének csöve elé, hát a kutyákra vetette szemét. Egyik napon Molnár Mátyás gazda háza előtt annak kutyájára lőtt, másnap pedig Babos András kutyáját legyintette fülön puskájával. Babos ezért egy alkalommal kérdőre vonván Schmidtet, ez egyenesen haza szaladt, s fegyverével Babos lakásába ment, s ott le akarta löni. Ha Babos az istálló ajtaját magára nem zárja, nagy baj történik. A mohácsi csendőrség Schmidt Lajost szándékos emberölés kísérlete miatt letartóztatta és a mohácsi járásbírósnak átadta.

— **(Megegett gyermek.)** A csendőrség egy rémes esetről ad értesítést. Ugyanis Dombóvár mellett az Adorján-féle erdőben hét-főn nagy tűz ütött ki s a tűzben egy Ancsura Gergely nevű 10 éves gyermek lelte halálát. Mikor segélyére siettek, már meg volt halva. A dologban az a legérdekesebb, hogy a szülők a hatóság előtt büntetéstől való félelmükben eltitkolták a szerencsétlenséget s a kis halottat el is temették még az nap. A tamási járásbírósnak most jutott tudomására az

eset és azonnal meg is indította a legerélyesebb vizsgálatot. Hogy az erdő mi okból gyuladt ki, azt eddig még nem tudták megállapítani.

— **(Az eltűnt vadász.)** Egy toponári polgár rég ismeretes volt arról, hogy gróf Festetich erdejébe őzre, fogolyra és fácánra járt lesbe s a vadat eladta. Egyik este szinte elment hazulról fegyverével, de többet nem tért vissza. Mídon a rendes időre nem érkezett meg, másnap keresésére mentek, az említett rezulában megtalálták fegyverét, de magát nem. Az a hiedelem, hogy a lesben agyonlőtték és elvitték a helyszínéről. De hát akkor mért nem vitték el fegyverét is, ha a holttestet elvitték?! Erre meg azt mondják: hihetleg a vadász midőn látta, hogy közelednek feléje, elvetette fegyverét, nehogy azt gondolják, mikép vadászásra ment. De ez mind találgatás; a való csak az, hogy a polgárt máig sem találták meg, holott keresi napok óta nem csak családja, de a toponári polgárság is! Az esemény természetesen nagy szenzációt keltett a községben; a vizsgálat folyik s a csendőrség erősen kutat. Több gyanut keltő egyént kihallgattak s letartóztattak.

— **(Koronaértékű váltópénz.)** Az állami számvevőszék kimutatása szerint a 60 millió koronaértékben vert ezüst egykoronásokból ez évi március végéig forgalomba bocsátottak 59,794.000 koronát, készletben maradt 206.000 korona. A 18 millió korona értékben vert 20 és 10 filléres nickel váltópénzből ez évi március végéig 17,984.300 korona érték adatott ki, a készlet tehát 15.700 korona értéket tesz ki, a mely egészen 10 filléresekből áll. A 2 és 1 filléres bronz váltópénzek veretése még folyamatban van. Ezen érmekből az 1893. XVIII. t.-c. értelmében 7 $\frac{1}{2}$ millió korona értékű verhető; ez évi március végéig kiveretett 4,718.845 korona 50 fillér érték, a forgalomnak átadatott 2,264.683 korona 11 fillér érték és így készletben maradt még 2,454.162 korona 39 fillér érték.

— **(A műlovas halála.)** Sokan emlékeznek Pécsen még arra a Corradini nevű cirkuszlovasra, a ki néhány év előtt hajmeresztő mutatványaival bámulatba ejtette a közönséget. A merész lovas Blondin nevű lován ülve felhuzatta magát egy emelő készülékkel a cirkusz menyezetéig s ott valóságos tűzijátékot rendezett. A mutatványban az volt a borzalmas, hogy a ló csak egy keskeny deszkán állott. Eme mutatványa közben többször baleset érte Corradinit s ezért Berlinben a rendőrség nem engedte meg neki a produkció bemutatását. A minap a svédországi Gotenburchban utólérte a végzet szegény Corradinit. Lová a magasban megbokrosodott és lovasával együtt lezuhant. Corradini több súlyos sérülésen kívül gerinctörést is szenvedett.

— **(A termés baja.)** Gyümölcs termésre, szőlőre úgy járt eddig az idő, hogy a legszebb reménnyel lehetett eltelve a gazda s örömmel várhatta úgy a fának, mint a tőkéknek a szüretét. Most azonban az a hír hallatszik, hogy ez az öröm már nem lesz teljes. Valami léreg ette magát a favirágokba, hogy tőle lesültek a szép fehér virágok, mintha pörkölve volnának. Ha az ember kibont egy ilyen barack vagy almavirágot, sárga kukacot talál benne, amely oly hetykén hányjavevi magát, mintha ő volna az első ur ebben a királyságban. Ezhát a gyümölcs termésnek eszedte a szürete javát, bár arról adataink

nincsenek, hogy a baj általános volna. — A másik veszedelem pedig a szőlőtermést fenyegeti. Egy darázsforma bogár elrágta a tövön a tőke sóska káját oly módon, hogy az lehull s mert hogy a sóska külső végén van a jövődő fűrt is, hát az is lehull a homokba. Sok van ebből a bogárból a szőlőkben s ime így minden napidij nélkül teljesíti a szomorú szüretelést. Olyan ez a bogár, mint a darázs, különösen ahhoz a fajhoz hasonlít, amelyet a fekete-sárga színe miatt császár-darásznak neveznek. Fulánkja azonban nincs s így mégsem darázs.

— **(Betörések.)** Himesházán egy éjjel három betörés is történt. Az eddig még ismeretlen betörők először Kraft János pincéjébe hatoltak be s onnan loptak el különféle tárgyakat. Azután Bösz József udvarára mentek s ott az ólból két birkát hajtottak el. Ugyanígy tettek Léderer Jánosnál is, a kinek szintén két birkáját vitték el. Így a legszebben végezvén dolgukat, a zsákmánnyal odább álltak s a károsok csak másnap reggel látták, hogy az éjjel tolvajok jártak náluk.

— **(Jön a szegény nép.)** Jön a falusi szegény nép be a városba. A pécsi rendőrség május elseje óta egyebet se csinálna akár, mint ideiglenes tartózkodási engedélyt adna ki a Pécsre telepedő és itt munkát kereső szegény jövevényeknek. Egymás után kilincselnek a kapitány hivatalos szobájában s van köztük nem egy, a ki még nemrég malombérlő s a maga ura volt és most bejön a városba, »partáj« lesz valami külvárosi házban s nap számmal keresné meg magának és családjának a kenyeret, ha tudná. Mind reménykedik; mert már a falun tönkrement s nem tud megélni. A várostól vár hát munkát és jó reménnyel jön be; hiszen úgy sincs mása, csak a reménysége. 4-én például két somogy megyei földmives kopogtatott be a kapitányi szobába. Hajdan »kékeliek« lehettek, de ma már alig látszik meg a ruhájukon a régi módból egy szemernyi is.

— Alázatosan jelentem kapitány urnak tegnap délutáni megérkezésünket.

Szól az egyik tisztességtudóan és odanyújtja a községi bizonyítványt a kapitány elé.

— Megérkeztek? Hát itt akarnak letelepedni s aztan miből élnek meg?!

— Hat a jó Isten tudja. Dolgozunk s majd elélünk becsülettel.

Szólnak és viszik a bizonyítványukat a nyilvántartói hivatalba, hogy ott kiálltassák az ideiglenes tartózkodási engedélyt.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1898. évi május hó 7. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsanként számítottak.

Buza uj 13.—13.60; kétszeres uj —.—.—; rozs uj 9.—9.50; árpa őszi —.—.—; tavaszi —.—.—; uj —.—.—; zab tavaszi 6.80—7.—; búkköny —.—.—; kukorica uj 6.—6.60—; kukorica ó —.—.—; széna 1.70—2.—; szalma 1.—1.20

Kínálat: gyenge, mintegy 100 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papírmetsző,
sodronyfűző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-fél) sugaraknak ellenálló,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.